

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 28 вересня 1985 року

№ 117 (3624).

Ціна 2 коп.

В обкомі ЛКСМ України

Відбулося чергове засідання бюро обкому комсомолу, на якому було розглянуто питання внутрішньої і фінансово-господарської роботи ряду міських і районних комітетів комсомолу. У постанові відзначалося, що в Олександрійській, Знам'янській, Онуфріївській районних комсомольських організаціях допущено серйозні недоліки в обліку членів ВЛКСМ, формалізм у ставленні до річної звірки. Серйозні недоліки у внутрішній роботі мають місце і в Новоградківській, Голованівській та деяких інших комсомольських організаціях.

Бюро обкому ЛКСМУ зобов'язало міськими, райкомі комсомолу вжити необхідних заходів до корінного

поліпшення внутрішньої роботи. Для забезпечення подальшого організаційно-політичного зміцнення комсомольських рядів, наведення порядку в обліку членів ВЛКСМ, сплати членських внесків і більш повного залучення комсомольців до виконання комсомольських доручень треба використати звітно-виборну кампанію.

Бюро обкому комсомолу відзначило, що міським і райкомам комсомолу слід удосконалювати індивідуальну роботу з комсомольцями, добиватися зміцнення внутрішньої дисципліни, неухильного виконання кожним членом ВЛКСМ Статуту, проводити роботу по удосконаленню фінансово-господарської діяльності.

Звітно-виборні збори називають по-різному: головні, підсумкові, ключові. Думается, це справедливо, адже, готуючись до них, кожен комсомольський активіст ставить перед собою питання: «Чи все я зробив для того, щоб внести максимальний вклад у виконання грандіозних планів партії, зробити свою комсомольську організацію згуртованою і бойовитою?». Оглядаючись на минулий рік, кожен комсомолец відзначить: важливі події в житті країни, її молоді мобілізували юнаків на найактивнішу участь у підготовці звітно-виборних.

Кожна комсомольська організація знайшла в загальній справі свою конкретну частку роботи. В ході підготовки до гідної зустрічі 40-річчя Перемоги 112 комсомольсько-молодіжних колективів, понад 1,5 тисячі молодих трудівників завершили свої особисті п'ятирічки. До складу 385 КМК були зараховані герої, котрі віддали своє життя за Батьківщину на фронтах Великої Вітчизняної війни. У фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів обласна комсомольська організація перерахувала 178 тисяч карбованців.

Добре потрудились на збиранні зернових сільська молодь.

Настав час підбивати підсумки. Нині важливо, як цього вимагає партія, не заспокоюватися на досягнутому. Слід оцінити, розвинути і закріпити набутий досвід. Зокрема, ширше розвивати практику конкретних рубежів для кожної комсомольської організації, комсомольсько-молодіжний колектив. Адже вирішальним фактором у виконанні наміченого сьогодні, передусім, є діловитість, конкретність, уміння намітити реальні рубежі та довести почату справу до кінця.

Бачити перспективу

І, звичайно ж, бачити перспективу. Саме про це палко і зацікавлено йшла мова на звітно-виборних зборах комсомольців цеху № 1 першої зміни Кіровоградського виробничого об'єднання. З 28 комсомольців троє завершили свої особисті п'яти-

комсомольсько-молодіжні бригади імені XIX з'їзду ВЛКСМ по механічній роботі платиків (керівник В. Бадов, групкомсорг Н. Сутула) Кіровоградського заводу «Гідросила» на звітно-виборних зборах виступила з ініціативою: «План 1986 року — до дня відкриття

лом — «дистанція величезного розміру». Так, перші підсумки звітно-виборної кампанії показують, що в місті Кіровограді, Голованівському, Бобринському районах допускається багато необґрунтованих перенесень зборів. До того ж, тут кожні п'ять звітно-виборні пройшли за низької активності комсомольців. Не витримано рекомендований склад і допущено високу змінність секретарів первинних комсомольських організацій в Кіровоградському, Кіровоградському, Олександрійському, Новоархангельському районах.

Непокіє, що в деяких районних комсомольських організаціях замість копійки індивідуальної роботи з кожним комсомольцем, намагаються прикрасити дійсний стан справ. Прикраси, в Олександрійському районі комсомолу зовні сприятлива картина далеко не відповідала реальному стану справ. Таку ілюзію створило формальне проведення минулого року річної звірки. Тому нині якості її проведення треба приділити особливу увагу.

Слід зробити правильні висновки з перших турів звітно-виборних зборів. Зробити все необхідне, щоб кожні збори стали відповідною точкою в реалізації наміченого, залишили глибокий слід в душі кожного юнака і дівчини. Не заспокоюватися обговоренням тільки досягнутих успіхів, а основну увагу зосередити на недоліках. Піддати критиці тих, хто намагається жити за принципом «моя хата з краю».

В. ІВАНОВ,
другий секретар обкому ЛКСМ України.

АНОНС

Квітневий (1985 р.) Пленум ЦК КПРС відзначив, що за роки XI п'ятирічки наша країна досягла великих успіхів у всіх сферах життя суспільства. У багатьох напрямках розвитку виробництва, науки і техніки ми надійно утримуємо першість.

Життя, однак, диктує необхідність досягнення нових змін в економіці, переводі її на рейки інтенсивного росту, підвищення ефективності.

До з'їзду залишалося п'ять місяців. На трудову вахту, присвячену гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС, заступили тисячі молодих виробничників області.



Розно істи про те, як виконуються рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС, як живуть і працюють сьогодні ті, хто обганяє календар — краєці комсомольсько-молодіжні колективи Кіровоградщини, про резерви прискорення НТП, підвищення ефективності виробництва і якості роботи — мета візних редакцій «Молодого комуніста», які ми започатковуємо сьогодні.

(Матеріали візної редакції читайте на 2-3 стор.).



ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

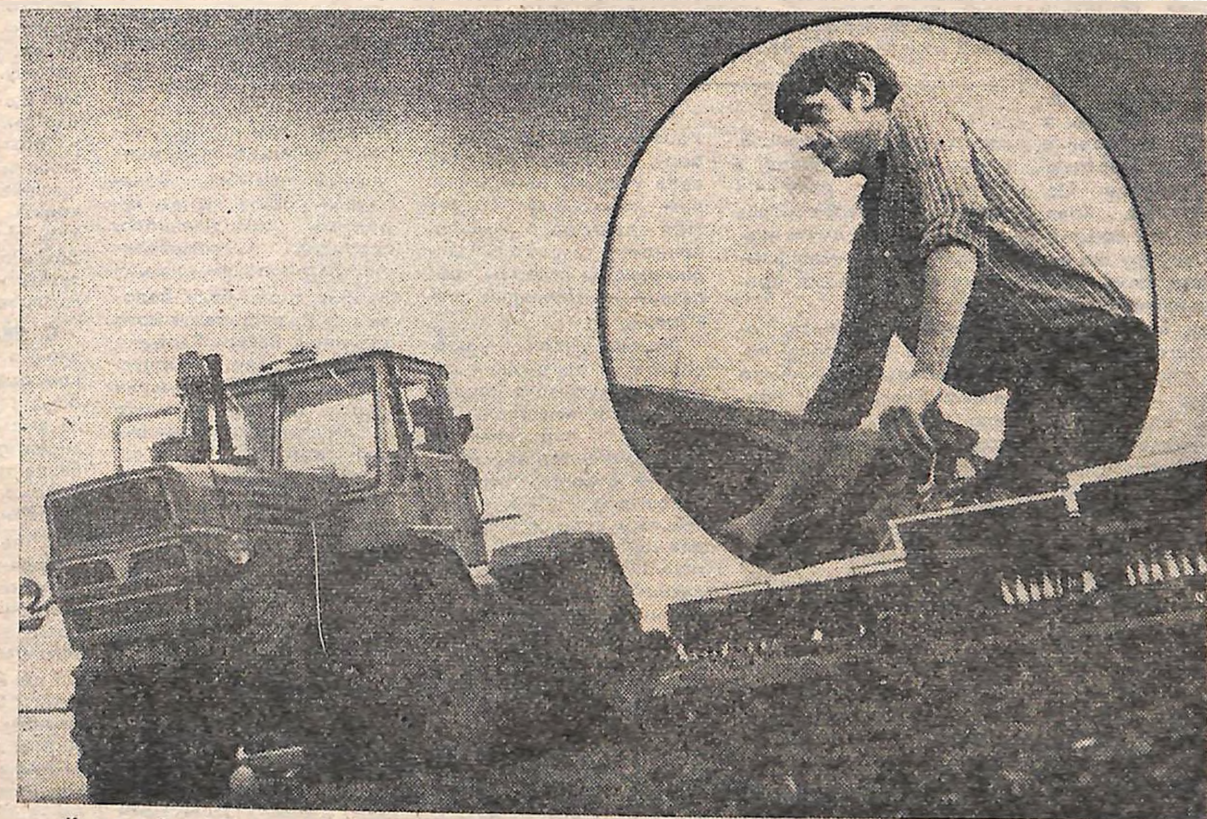
річки, а Людмила Єлчина, Надія Шеповських, Любов Бессонова працюють у рахунок листопада 1986 року. Однак у виступах краєчів молодих робітників не було самозаспокоєності. Навіщо їм турбує, що не всі комсомольці цеху економно витрачають сировину, намагаються підвищити свою кваліфікацію, оволодіти суміжною спеціальністю. Адже при гострій нестачі робочих рук у цеху саме освітлення суміжної спеціальності, здатність ефективно замінити свого товариша по роботі — це реальний шлях вирішення проблеми.

Невіддільність життя комсомольських організацій від турбот і труднощів усього колективу, бажання кожної молодої людини бути там, де найважче, на, так би мовити, «лінії вогню» — характерна риса нинішньої звітно-виборної кампанії. Про це переконливо свідчать ініціативи і почини, що народжуються в комсомольських організаціях. Так,

XXVII з'їзду КПРС!». Про те, що ініціатори дотримують свого слова, сумніватися не доводиться вже хоча б тому, що молодь велику увагу надає розробці і впровадженню технічних новінок. Скажімо, тільки нинішнього року комсомольцями подано 8 раціоналізаторських пропозицій, з яких впроваджено чотири з економічним ефектом 4,5 тисячі карбованців.

А комсомольсько-молодіжний колектив цеху ремонту виробничого обладнання виробничого об'єднання «Олександрівський» (керівник І. Бондаренко, групкомсорг С. Чернов) на зборах виступили з ініціативою «До 68-ї річниці Великої Жовтня — план 1985 року, а до дня відкриття XXVII з'їзду КПРС — план першого півріччя 1986 року!».

Але, на жаль, не всі комсомольські працівники й активісти перебудовують свою роботу в дусі часу, нерідко між словом і ді-



Колгосп імені Ватутіна одним з перших у районі бригади № 1, в якій працює комсомолец Петро Симоненко. Він, як і його троє братів — Микола, Михайло і Володимир, — добре потрудились цього року: готували площі на знімку: П. СИМОНЕНКО.

Кіровоградський район.

закінчив сіяв озимих. Відзначився КМК тракторної бригади № 1, в якій працює комсомолец Петро Симоненко. Він, як і його троє братів — Микола, Михайло і Володимир, — добре потрудились цього року: готували площі на знімку: П. СИМОНЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

ПРЕС-ЦЕНТР: УРОЖАЙ '85

ТЕЛЕГРАМИ

В НОМЕР

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН. Більш, як на тисячі гектарах підготовлено ґрунт для ярих культур у колгоспі імені Жданова. Разом з досвідченими механізаторами на підняті зябу сумлінно працюють учні Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства Микола Даніліченко та Микола Музика. Вони високопродуктивно використовують довірені їм трактори і кожного дня перевищують норми виробітку.

НОВОГРОДКІВСЬКИЙ РАЙОН. Не знає простоїв трактор МТЗ-80, закріплений за молодим механізатором Федором Шайновою з колгоспу імені Леніна. Ударною працею він відзначився на «зелених» жнивах, а зараз швидкими рейсами транспортує подрібнені стебла зер-

нової кукурудзи, постійно добивається високого виробітку.

МАЛОВІСКИВСЬКИЙ РАЙОН. Приклад сумлінного, творчого ставлення до довіреної справи показує секретар комсомольської організації райсільгосптехніки Володимир Мицула. До закінчення технікуму він працював шофером, постійно перевищував виробничі завдання. Зараз Володимир — інженер-технолог і відповідає за технічне обслуговування колгоспу «Зоря». При цьому прагне, щоб вся техніка у господарстві працювала надійно і використовувалась з найбільшою віддачею.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН. Першість на збиранні гібридної кукурудзи в колгоспі «Путь Ильича» утримують механізатори-парники комуніст О. Д. Кондратенко і комсомолец Микола Карнаух. Комбайном «Херсонієць-7» вони кожного дня перевищують норми виробітку на 20—30 процентів.



ВИІЗНА РЕДАКЦІЯ

«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»У СВІТЛОВОДСЬКОМУ
РАЙОНІ

ЩОБ КРАСА СХИЛЯЛАСЯ ДО ПРАЦІ, ПР

РЯДОК У РАПОРТ

В обкомі ЛКСМУ підбито підсумки соцзмагання комсомольсько-молодіжних колективів області. Світловодські широкі вітали своїх земляків — членів КМК вимірювальної лабораторії цеху № 8 заводу чистих металів (керівник В. Лещенко, групкомсорг І. Лашко). За перше півріччя 1985 року виробниче завдання членів КМК виконали на 128 процентів.

Сьогодні колектив працює у рахунок вересня 1986 року.

ВІЗЬМИ ПРИКЛАД З КОМУНІСТА

ХАРАКТЕР
ГАРТУЄТЬСЯ
БІЛЯ ВОГНЮ

Це було схоже на чаклунство — розплавлений на вогні кварц набирала різних форм — округлої, широкої скляної пробірки, зовсім тоненького прозорого прутика. Один — з блискучою, мов сльоза, краплиною на кінці. Потім на цей прутик майстер почав напаявати все нові і нові крапинки, зовні схожі на зернятка з остючками. Через п'ятнадцять хвилин стало зрозуміло, що це — ніжний колосок, який вигравав на світлі своїм блискучим прозорим зерням. Майстер виготовляв пам'ятний приз для XV ювілейного засідання міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін». Колоски, увічні в кварці, — символ хліборобської праці — хороший подарунок для хлібороба. І видно: майстер докладає все своє вміння, фантазію, робить подарунок зі смаком, з шанною до людей цієї вічної земної професії. Коли погас вогонь, і майстер зняв вогнезахисні окуляри — я впізнала його.

Це — Анатолій Сербін, секретар комсомольської організації цеху № 7 Світловодського заводу чистих металів, кращий у своїй рідкій професії — кварцедув (кращий — не просто комплімент — йому присвоєно звання «Кращий за професією»). Ні, ми з ним познайомилися тільки тепер, коли Анатолій відірвався від своєї цікавої роботи. Але кілька місяців тому у «Молодому комунарі» було надруковане його фото, і обличчя комсомольського ватажка, нагородженого знаками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» першого і другого ступенів, просто запам'яталося. Шире, відкрите, з веселим усміхненим поглядом. Очі сяяли і тепер — мабуть, задоволений Анатолій виготовленням сувеніром.

Проте, така ось робота, де треба змусити працювати свою творчу уяву, фантазію — не кожен день у кварцедува. Насправді ж, випуск серійної продукції — справа дещо буденніша. Цех № 7 — допоміжне виробництво на заводі чистих металів. Тут виробляють кварцеві ампули, колби, пробірки, склянки, реактори, випаровальники, необхідні заводу для основного виробництва. Робота гаряча, бо температура плавлення кварцу — 1750 градусів, а температура зварювання — 100 градусів. Так що хлопці у цеху — загартовані вогнем. Такий же загартований і характер у Анатолія Сербіна — так про нього відзиваються у цеху, у комітеті комсомолу.

На завод прийшов після служби в армії — тут же, у цеху № 7 працює уже 13 років його старший брат. У Анатолія стаж на заводі поки що скромніший — шість років, та сьогодні він уже корінний заводчанин і свою подальшу долю не мислить без заводу, без цеху.

Комсомольську організацію цеху А. Сербін очолює уже три роки. Як повідомили у комітеті комсомолу, у цій цеховій організації особливо помітний ріст — якщо до початку 1985 року тут було вісімнадцять комсомольців, то тепер — сорок чотири. Після армії хлопці йдуть у цех плавильниками, кварцедузами. Завод розширюється, набирає потужностей — росте відповідно і потреба в продукції цеху № 7. Значить, потрібні кадри. А саме сюди, якщо по-секрету, йдуть ще й тому, що тут у пошані спорт. Сам Анатолій займається класичною боротьбою, виступає за збірну заводу по футболу. Не відстають від ватажка і спільчани.

У 1985 році у Анатолія сталася в житті важлива подія — його прийняли у члени КПРС. І сьогодні молодий комуніст гідно несе трудову вахту, присвячену XXVII з'їзду КПРС. У заводському рапорті про дострокове виконання п'ятирічного плану вписаний і його рядок, кварцедува Анатолія Сербіна.

Л. БОРИСОВА.

НАШІЙ МОЛОДІ МИ ДОВІРЯЄМО
В УСЬОМУ, ДБАЄМО ПРО ТЕ, ЩОБ
ЇЙ БУЛИ ВІДКРИТІ ШИРОКІ МОЖЛИ-
ВОСТІ ПРОЯВИТИ СЕБЕ, ПОКАЗАТИ
СВОЇ ЗДІБНОСТІ В УСІХ СФЕРАХ ВИ-
РОБНИЧОГО І ГРОМАДСЬКОГО
ЖИТТЯ.

(М. С. ГОРБАЧОВ).

КОР.: Вікторе Матвійовичу! Минуло три роки діяльності рад РАПО, створених за рішенням травневого (1982 р.) пленуму ЦК КПРС. Як вола працює в районі? Мабуть, не обійтись без статистики...

В. М. КУШНІР: Перший рік роботи РАПО — 1983-й — не відзначався сприятливими погодними умовами; до того ж він пішов на, так би мовити, на притирку деталей механізму об'єднання. І все одно, за обсягами виробництва і продажу державі продукції полі і ферм 1983 рік перевершив попередній. Красномовним буде порівняння показників минулого року з 1983-м: продаж державі, скажімо, зерна зріс на 18 процентів, цукрових буряків — на 76, овочів — на 22, молока — на 7, яєць — на 10. Таких темпів ми досі не знали. Валова продукція в розлинічті зросла на 19 процентів, у тваринництві — на 4. Виріс на 10 процентів і чистий прибуток колгоспів... Але я хочу сказати, що рада РАПО як орган державного управління, веде господарську політику в роботі цілеспрямованіше, ніж це раніше робило райсельгосплуправління, прагне об'єднати зусилля партнерів по АПК на досягнення якомога вищого результату.

Останню думку підтверджує таким фактом: з наявних 20 тракторних бригад в районі 18 працює за єдиним нарядом. Це безперечний успіх. Хоча ми розуміємо, що «якість» бригадного підряду ще не на рівні: тільки чотири колективи одержують відрядну оплату, інші чотирнадцять — погодинну. Я особисто — союзник відрядної, адже саме тут, правильно враховуючи коефіцієнт трудової участі, можна досягти справжнього розподілу зарплати і, таким чином, добитися високого кінцевого результату. І, щоб укорінити принцип відрядної оплати в усіх колективах, нам треба ще немало порахувати.

КОР.: Бригадний підряд, безперечно, дає змогу певною мірою вирішити проблему кадрів. Але ж не повністю...

В. М. КУШНІР: Так, тут поки що хвалитися особливо нічим. Ще на початку одинадцятиріччя п'ятиріччя на кожного працездатного колгоспника припадало 9,8 гектара орної землі. З кожним роком ця цифра

зростала і нині досягла 12,5.

Що робилося і робиться для закріплення кадрів у сільському господарстві? Говоритиму конкретно. В селі Глинську діє міжшкільний навчально-виробничий комбінат, де освоюються професії трактористів, операторів машинного доіння. Останні роки при райсельгосптехніці організовано чотиримісячні курси для механізаторів. Минулого року в селі Микільському на базі школи створено філіал Олександрійського СПТУ № 3,

сільських КМК з восьми зросло до 26. Але такі темпи нас не влаштовують. 373 молодих трудівників полі і ферм — ця цифра нині надто замала: тільки кожен дев'ятий колгоспник — молодий.

Якось соціологи провадили анкетування передозників сільськогосподарського виробництва. Запитань в анкеті було багато. Серед них і таке: який стимул для вас приєднання — моральний чи матеріальний? Ось що цікаво: більшість людей хотіла б



КОР.: Відмінний час для молоді району — теж проблема?

С. ЯКИМЕНКО: У кожному селі є клуб. Але не вистачає клубних працівників. До того ж, 40 процентів з них не мають спеціальної освіти. Є над чим задуматись.

Але скажу й таке: багато, якщо майже не все, залежить від бойовистості сільської комсомольської організації, її ватажка. Коли спілку колгоспу «Дружба», найвіддаленішого від міста господарства, очолює Володимир Красноштан, справи в цій комсомольській організації поліпилися. Тут одразу створили КМК доярок. За короткий час чисельність комсомольської організації збільшилась у 2,5 рази; при клубі створили вокально-інструментальний ансамбль, налагодили роботу гуртка художньої самодіяльності, спорудили спортмайданчик. Заспівавцем усіх цих добрих справ були Володимир Красноштан і його заступник Василь Гарбуз.

Цей приклад засвідчує: проблема комсомольських кадрів на селі не менш важлива, ніж кадрове питання взагалі.

КОР.: Нещодавно в редакції «Сельський час» розповідали про анкетування сільських трудівників в одній з областей ВРСР. Основне питання — що для вас важливіше: умови праці, чи умови відпочинку? Переважна більшість була за умови праці...

В. М. КУШНІР: Відверто кажучи, це й не діано. Не секрет, що сільські трудівники, починаючи з ранньої весни і закінчуючи пізньою осінню, працюють, образно кажучи, від зорі до зорі, практично не мають вихідних. Малою відбою для доярок, приміром, буде й сучасний

Кожен рік у нашій країні вступають у дію тисячі механізованих поточних і автоматичних ліній, автоматизовані ділянки, цехи, виробництва. Впроваджуються високоефективні технологічні процеси. Створюються і все ширше застосовуються нові типи машини, обладнання, апаратів, приладів. Усе це — результат спільної роботи працівників науки і виробництва.

Сьогодні усім цим нововведенням — зелена вулиця. Настав час кардинальних зрушень у розвитку нашої економіки. Завдання партії по прискоренню науково-технічного прогресу і для нас, виробничників, і для наших вчених сьогодні — завдання номер один. Розповім про те, як воно вирішується на

нашому підприємстві — Світловодському комбінаті твердих сплавів і тугоплавких металів.

Я очолюю бригаду працівників гарячого пресування у цеху № 2. Робота у нас і справді гаряча. Виготовлення оснащення — температурних кришок для пресування деталей — пов'язані з високою температурою. Стоїти біля нагрітого жаром пресу, вручну регулюєш температуру, а потім ще й сам знімаєш розпечену (так червону) заготовку. Фізично не просто. І ось сьогодні усе це за моїх колег-пресувальників і бригади Володимира Кутובה виконує робот!

Уявіть? Розроблена інженерами програма — необхідні виробничі операції — записана блоком

умовляючий будинок, якщо вона з дня в день доїть корів вручну, бо доїння не механізоване, вручну роздає корми, бо відсутній кормороздавач... А якщо нема побутової кімнати, душевої? Тут ніяка пропаганда престижності професії допоможі — йтимуть люди з села та й годі.

Протягом дванадцятиріччя в основному всі молочнотоварні ферми району будуть комплексно механізовані, на кожній буде будинок тваринника з усіма необхідними побутовими умовами.

КОР.: Як питання васині найбільше хвилює?

В. М. КУШНІР: Воно стоїть проблема РАПО. А їх ще немало. РАПО, образно кажучи, вже виросло з пелюшок; воно дедалі зміцнює зв'язки між різними ланками, завойовуючи авторитет серед сільських трудівників. І викликає подив обмеження прав РАПО щодо розподілення засобів матеріально-технічного забезпечення. Якщо відомча організація одержала, наприклад, десять автомобілів, а потім з них використовує тільки п'ять (бо не треба більше!), то РАПО цю техніку не може «розкидати» по організаціях, де відчувають її гостру нестачу. Тому й важко поки що долати відомчі бар'єри, адже для власного благополуччя відомств створюються прямо-таки феєричні умови. Виходить, і відомства ставлять підніжки на шляху досягнення кінцевого результату роботи агропромислового комплексу...

С. ЯКИМЕНКО: Як покінути з формалізмом у комсомольській роботі? Більше уваги зосередити на живій конкретній справі? Метод конкретних результатів певною мірою допомагає. Але, чого грих таїти, ще багато, на наш погляд, непотрібних телефонних дзвінків, вимушеної паперотворчості, заорганізованості, розпорощення сил в роботі комсомолу.

І ще одне. У селах району в 10 раз менше комсомольців, ніж у місті. Але приділяти селу в 10 раз менше уваги ми не можемо. Напевно, настав час корінної переорієнтації роботи міськомкомсомолу в сільському напрямі. Частіше бувати в селах, організовувати, допомагати. Результати, думаю, не забаряться.

В. М. КУШНІР: Відверто кажучи, це й не діано. Не секрет, що сільські трудівники, починаючи з ранньої весни і закінчуючи пізньою осінню, працюють, образно кажучи, від зорі до зорі, практично не мають вихідних. Малою відбою для доярок, приміром, буде й сучасний

ВОНИ Ж

Міста, де є велика вода, романтичні і в сніговому кожущку, і у весняному цвітінні, і в золотому листі, що ковром стелиться під ногами, як тепер, у щедрому на цей осінній килим, вересні. Сонце, вщухлий вітер, що приїшли на зміну непогоди, ще зранку заспокоїли море, і тепер воно знехотіло котило до берега хвилі зовсім не сердиті як напередодні. Хоч темним кольором води застерігало: уже осінь.

Новобудови Світловодська, мов білі кораблі, що стали на рейді. Проте тільки машина почала віддалятися від міста, здалося, що ці білосніжні кораблі попливали над тією поосінньому сердитою водою...

За чотири з половиною роки XI п'ятирічки у Світловодську введено в дію житла 108,8 тисячі квадратних метрів (Планове завдання по житловому будівництву введено місту — 136,6 тисячі квадратних метрів). На осінь у Світловодську знову святкуватимуть новосілля.

Дорога заплетяла між полями і лісостругами, обабіч шляху — то пагорби то яри, рівнинних, мої скатертина, угідь дуже мало. Таке особливий рельєф місцевості. Аж ось із-за пагорба з'явився і село Глинськ — кінцевий пункт нашого маршруту. Колгосп імені Котоваського — показовий у районі в плані житлового будівництва на селі. Щороку він будує 5—6 будинків для тваринників і механізаторів, спеціалістів колгоспу.

За роки п'ятирічки село вросло нова вулиця — Молодіжна. В плані її забудови за п'ять років наступної п'ятирічки тут буде збудовано ще п'ятнадцять будинків.

Білі симпатичні будинки по обидва боки широких вулиць деляться один від одного щодня на сонячними. Із-за будинків з'являються на дорозі такі акуратні присадибні будинки — сараї, літні кухні, ще далі невеличкі горди — 5 соток для сільського жителя; це, дійсно, не город, а ділянка. А

ПРАЦІ, ПРАЦЯ ЗАПЛІТАЛАСЬ У КРАСУ!

ІМ — «Зелена вулиця»

НТП: ЗНАННЯ,
УМІННЯ, ТВОРЧІСТЬ

Кожен рік у нашій країні вступають у дію тисячі механізованих поточних і автоматичних ліній, автоматизованих ділянок, цехів, виробничих комплексів. Впроваджуються високопродуктивні технологічні процеси. Створюються і все ширше застосовуються нові типи машин, обладнання, апарати, прилади. Усе це — результат спільної роботи працівників науки і виробництва.

Сьогодні усім цим нововведенням — зелена вулиця. Насправді ж кардинальні зміни у розвитку нашої економіки. Завдання партії — прискорення науково-технічного прогресу і для нас, виробників, і для наших вчених сьогодні — завдання номер один. Розповідь про те, як воно вирішується на

нашому підприємстві — Світловодському комбінаті твердих сплавів і тугоплавких металів.

Я очолюю бригаду пресувальників гарячого пресування у цеху № 2. Робота у нас і справді гаряча. Виготовлення оснащення — температурних кришок для пресування деталей — пов'язані з високою температурою. Стоїш біля накалюючого жару пресу, вручну регулюєш температуру, а потім ще й сам знімаєш розпечену (аж червону) заготовку. Фізично непросто. І ось сьогодні усе це за моїх колег-пресувальників із бригади Володимира Кутового виконує робот!

Уявляєте? Розроблена інженерами програма — необхідний виробничий операції — записана блоком

пам'яті на магнітофонній приставці, і він сам тепер регулює температурним режимом трьох пресів, слідкує за процесом виготовлення пресформ, і сам же по черзі з кожного пресу автоматичною рукою знімає розпечені кришки.

Це перша автоматизована лінія на нашому комбінаті — під керівництвом інженерної думки централізованої заводської лабораторії автоматизації виробничих процесів, яку очолює Б. Л. Шевченко. Закупити нове обладнання — дорого, економічно не вигідно. Для нового обладнання потрібні й нові цехи. А капітальне будівництво затримує випуск продукції підприємства. От і прийшла автоматика у

старий цех. Узяли три преси, строк експлуатації яких налічує не менше десяти років плюс робот-маніпулятор СМ-40, плюс ентузіазм і одержимість інженерів лабораторії, особливо наладчиків Володимира Сорокіна, Анатолія Шекотихіна, старшого майстра ділянки Анатолія Миколайовича Черненка, начальника цеху № 2 по виробництву мінералокераміки Андрія (Юр'євича) Рибкіна та інших. Лінією в основному займається молодь, і працюють на ній молоді — середній вік працівників на ділянці — 27—28 років.

Ну, і що ж дала нова лінія? Наголошую, пущена в дію з найменшими для підприємства матеріальними затратами (бо активно використано старе обладнан-

ня), уже сьогодні випуск продукції на ній виріс на 25 процентів. На 20 процентів зросла продуктивність праці. Наявна економія використанні графіту (дорогого матеріалу, що в основному і дає високу собівартість даної продукції) — близько 50 тисяч карбованців. Ясно, що робот оправдає себе дуже швидко.

І кілька слів про людський фактор. Відомо, що хороша організація праці — це стабільність кадрів. На плінність їх ми і раніше не скаржились — пресувальники — люди, загартовані вогнем. Проте, сьогодні нова лінія звільнила трьох пресувальників (вони тепер працюють на іншій ділянці), а тут у три зміни працює 12 чоловік — по 4 на зміні. До того ж, характер роботи змінився: є час для якості, за зміну не виснажує тебе простояння біля гарячого пресу, та й біганини

від одного пресу до іншого — менше.

Сьогодні готується допуску ще одна така лінія, де буде задіяно уже 8 пресів. На ній з 1986 року працюватиме і моя бригада. Усі наші чотири бригади пресувальників комбінату працюють у рахунок 1987 року. А з нового року у нас будуть і однакові умови праці. Отоді і позмаємося! Хлопці наші працювати вміють, тож хай тепер себе покаже ще й автоматика!

О. ХАРЧЕНКО,
бригадир пресувальників цеху № 2 комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів.

На знімку: на зміні біля робота-маніпулятора сьогодні працює ланка з бригади В. Кутового — ланковий Віктор ВОЛОДИМИРОВ (на знімку зліва) та Сергій МУЛІКА.

НЕ ОДНА ПОГОДА ВИННА

Ось і прийшла пора для нашого господарства зорати кукурудзу на зерно. Достеменно знаю, що в нашому районі врожай качинської не вражають. Але впевнений — на практиці переконався — за певних умов на наших землях можна постійно добиватися 50—60-центнерних урожків. Торік, наприклад, наша комсомольсько-молодіжна ланка збрала з кожного гектара по 60 центнерів качинської в зерні. Тож поділюся своїми «секретами» вирощування кукурудзи. Ланка у складі тракторної бригади працює за єдиним нарядом, огже, боротьба за кінцевий результат набула першочергового значення. А тут на перший план виступає і суворе виконання агротехнічних заходів, їх своєчасність. А ще — відповідна виконавська дисципліна, товариська взаємодопомога. Пригаду, як сіяли цього року. Комсомолец Василь Сірюженко йшов попереду мене на Т-150, вносив гербіциди. І тут на моєму ЮМЗ-6 випішла з ладу муфта зчеплення. Кілька годин возилися, полагодили-таки. А до вечора видали усе ж поруму.

Подібних прикладів можна пригадати немало. Як же, на кінцевий результат працюємо. Спільно.

У ланці — 8 чоловік, з них п'ять — комсомольці. Легко мені працювати з молодими: старання, сумлінність хоч відбавляй, взаємовиручка...

І ще хотілося б сказати про такий «секрет» — вибір сорту. Донедавна вважалося, що для наших ґрунтово-кліматичних умов найкращий — ВР-42. Але практична перевірка показала великі можливості сорту «краснодарський-303». Перші результати на кукурудзаних живцях радують: не помилилися. Надіємося перевершити минулорічне досягнення і добитися 65-центнерного врожаю на кожному із 120 гектарів.

Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов в розмові з механізаторами Цілинноградської області сказав, що погода в нас встановилася одна на сто років. Справді, як тільки недобрі врожаї, перша причина — погода! Безперечно, сонячні дні, дощі — хороша підмога врожаєві. Та, мабуть, такі роки бувають не завжди. Отож не треба сподіватися на милість природи. Справжній механізатор протиставить негоді усе, якщо він душою уболіватиме за кінцевий результат.

І переможе.

М. ЧЕРНОВ,
ланковий комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи.

Колгосп «Україна», Світловодський район.

ФОТОРЕПОРТАЖ

ВОНИ ЖИВУТЬ НА МОЛОДІЖНІЙ

уміслюваний будинок, якщо вона з дня в день доїть корів вручну, бо диня не механізована, вручну роздає корми, бо відсутній кормороздавач... А якщо нема побутової кімнати, душевої? Тут ніяка пропаганда престижності професії не допоможе — йтимуть люди з села та й годі.

Протягом дванадцяти п'ятиріччя в основному всі молочнотоварні ферми району будуть комплексно механізовані, на кожній буде будинок тваринника з усіма необхідними побутовими умовами.

КОР: Яке питання вас найбільше хвилює?

В. М. КУШНІР: Воно стоїть проблема РАПО. А їх ще немало. РАПО, об'єднання кажучи, вже виросло з пелюшок; воно дедалі зміцнює зв'язки між різними ланками, завойовуючи авторитет серед сільських трудівників. І викликає подив обмеження прав РАПО щодо розподілення засобів матеріально-технічного забезпечення. Якщо відомча організація одержала, наприклад, десять автомобілів, а потім з них використовує тільки п'ять (бо не треба більше!), то РАПО цю техніку не може «розкидати» по організаціях, де відчувають її гостру нестачу. Тому й важко поки що долати відомчі бар'єри, адже для власного благополуччя відомств створюються прямо-таки фешенебельні умови. Виходить, і відомства ставлять підніжки на шляху досягнення кінцевого результату роботи агропромислового комплексу...

С. ЯКИМЕНКО: Як поєднати з формалізмом у комсомольській роботі і більше уваги зосередити на живій конкретній справі? Метод конкретних рубжів тут певною мірою допомагає. Але, чого гріха таїти, ще багато, на наш погляд, непотрібних телефонних дзвінків, вимушеної паперотворчості, заорганізованості, розпорядження сил в роботі комсомолу.

І ще одне. У селах району з 10 раз менше комсомольців, ніж у місті. Але приділяти селу з 10 раз менше уваги ми не можемо. Навпаки, настав час корінної переорієнтації роботи міському комсомолу в сільський на-прямі. Частіше бувати в селах, організовувати, допомагати. Результати, думаю, не забаряться.

Міста, де є велика вода, романтичні і в сніговому кожущу, і у весняному цвітінні, і в золотому листі, що ковдрою стелиться під ноги, як тепер, у щедрому на цей осінній килим, вересні. Сонце і віщухлий вітер, що прийшли на зміну непогоди, ще зранку заспокоїли море, і тепер воно знехоті котило до берега хвилі, зовсім не сердиті як напередодні. Хоч темним кольором води застерігало: уже осінь.

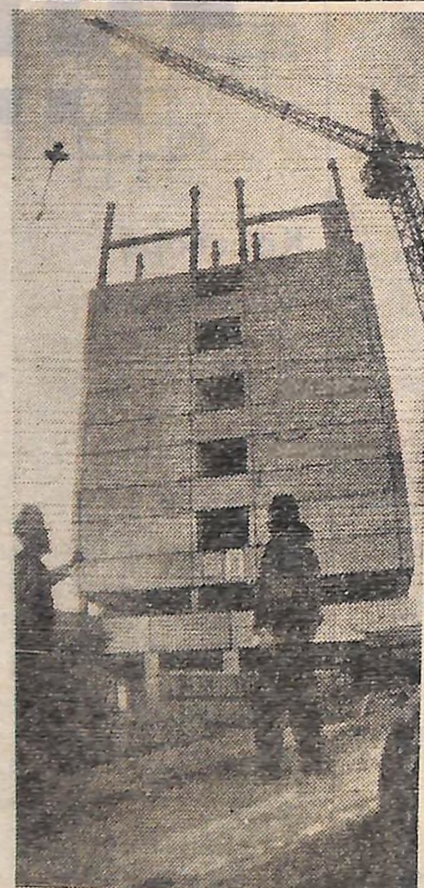
Новобудови Світловодська, мов білі кораблі, що стали на рейді. Проте тільки машина почала віддалятися від міста, здалося, що ці білосніжні кораблі попливли над тією по-осінньому сердитою водою...

За чотири з половиною роки ХІ п'ятиріччя у Світловодську введено в дію житла 108,8 тисячі квадратних метрів. (Планове завдання по житловому будівництву, доведене місту — 136,9 тисячі квадратних метрів). На осінь у Світловодську знову святкуватимуть новосілля.

Дорога заплетяла між полями і лісосмугами, обабіч шляху — то пагорби, то яри, рівеньких, мов скатертина, угідь дуже мало. Така особливість рельєфу місцевості. Аж ось із-за пагорба з'явилася і село Глинськ — кінцевий пункт нашого маршруту. Колгосп імені Котоваського — показовий у районі в плані житлового будівництва на селі. Щороку він будує 5—6 будинків для тваринників і механізаторів, спеціалістів колгоспу.

За роки п'ятиріччя у селі виросла нова вулиця — Молодіжна. По плану її забудови за два роки наступної п'ятиріччя тут буде збудовано ще п'ятнадцять будинків.

Білі симпатичні будинки по обидва боки широкої вулиці дивляться один на одного щедрими на сонце вікнами. Із-за будинків ви-зирають на дорогу такі ж акуратні присадибні будівлі — сараї, літні кухні. А прямо. Частіше бувають в селах, організовувати, допомагати. Результати, думаю, не забаряться.



за 3 — 4 роки господарювання з'явилися і фруктові дерева. А ще, багато квітів. Осінні жоржини, айстри, чорнобривці. Дарма кажуть, що сільським жителям ніколи їх розводити і доглядати.

На вулиці було порожньо — сонце тільки за південь, такої погожої осінньої днини мешканці її звітно де — в полі, у саду, на фермі. Проте дитячі коляски, що то там, то тут стрічалися на подвір'ях — вулиця ж Молодіжна! — підказали нам, що з кимось із її жителів ми обо-в'язково познайомимося.

І, справді, назустріч ішла молода жінка, а за нею невпевнено дибала маленька дітячка — мабуть, тільки почала ходити. Ольга Ігітасева і показала нам свою оселю (а так, як вулиця будується за однієї ділянка уже чиста — мабуть, була картопля і вже вибрали. На подвір'ях, що скраю вулиці — і будувалися раніше —

водія колгоспу Володимира Ігітасева (а вона поки що з трьох чоловік) площа не просто достатня — як ото кажуть, хоч конем їдь. Ігітасеви живуть тут не дуже давно, проте руки господарки створили у будинку затишок, всьому дали лад.

Але коли почали говорити про нову вулицю, проте, що колгосп добре дбає тут про кадри, про закріплення молоді на селі, Ольга заперечила:

— Це не зовсім так... Керівництво нашого господарства трохи захопилося забудовою вулиці. — Справді красива вулиця! Проте мешканці її поживуть рік-другий, і тільки-но є можливість придбати або збудувати будинок десь на інших вулицях — з радістю вибираються. Чому? По плану у наших будинках має бути водопровід, водяне опалення. А й досі топимо самі, причому, взимку буває і двома плитами не нагрієш цей будинок. А вода! Де вже той водопровід, хоч би колодязь на вулиці накопали. З одного колодязя воду майже вся вулиця носить...

Сусідки підтримали Ольгу:

— Ми не раз уже зверталися з цими питаннями до правління колгоспу, у газету писали, а віз і нині там.

Попросили прокоментувати почуте секретаря парткому колгоспу імені Котоваського Віталія Васильовича Панченка:

здавати будинки на Молодіжній — молоді люди почали повертатися з міста у село. Тож погналися за кількістю... і втратили якість. У наступній п'ятирічці перед нами інше завдання — дати лад збудованій вулиці, а вже потім будувати її далі. Коли колгосп збудує централізовану котельню (а матеріали уже завезені), проблема опалення Молодіжної буде вирішена. Правда, без підрядника нам це будівництво не під силу, та знайдемо і його.

А колодязі викопавмо до зими — машину вже завили.

І все-таки залишали ми Глинськ з оптимістичним настроєм. У селі живе і працює близько семидесяти молодих колгоспників. У тваринництві, у механізаторстві — кадрові проблеми не існують. Колгосп забезпечений спеціалістами, дехто ще й навчається за направленням господарства.

На знімках: вулиця Молодіжна, навіть зі своїми проблемами, все-таки окраса і надія сьогоднішнього Глинська; у об'єктив фотоапарата потрапило і промислове будівництво — споруджується адміністративний корпус заводу чистих металів.

Наш кор.

Матеріали цієї редакції «МК» підготували: А. БЕЗТАКА, Л. ЯРМОЛЕНКО, В. ГРИБ (фото) — спецкорі «Молодого комунара».

Суботній КУР'ЄР

СТОРИНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

КИМНАТА-МУЗЕЙ КОБЗАРЯ

Досі пам'ять великого Кобзаря вшановують у різних кутках його милої України, і в нашій області теж.

1883 року в селі Зелена Діброва, що на Черкащині, в сім'ї колишнього кріпака Максима Антоновича Красицького, сина сестри Тараса Григоровича Катерини Григорівни Красицької, народилася дівчинка. Її назвали ім'ям бабусі. Сім'я була бідною. Шукаючи заробітку, вона переїжджала з однієї панської економії до іншої, поки не потрапила до Херсонщини, на територію нинішньої Кіровоградської області. Катерина Максимівна зі своєю донькою Антоніною тривалий час проживала в Знаменці.

У 1961-му, коли минуло сто років з дня смерті великого українського поета-демократа Т. Г. Шевченка, у Знаменці спорудили будинок, який передали в довільне користування внучці великого Кобзаря К. М. Красицькій. Саме у цьому будинку з ініціативи Катерини Максимівни та її дочки Антоніни Єреміївни і розгорнулася перша експозиція, присвячена Тарасу Григоровичу.

Не зразу, поступово збиралися експонати. Поїздки до Державного музею Т. Шевченка у Києві, Канівського музею Кобзаря... Велику допомогу в цій справі подали колишній директор Кіровоградського краєзнавчого музею Олена Орестівна Ноземцева, старий більшовик Абрам Іванович Щерба та інші.

Нині кімната-музей знаходиться у місцевому Будинку піонерів. Понад 500 експонатів розповідають про життя та творчість Кобзаря. Фотографії, репродукції картин, книжки поета...

Г. ХАРИТОНОВ.
м. Знаменка.



ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

АИСТ НА КРЫШЕ

Муз. Д. ТУХМАНОВА

Стихи А. ПОПЕРЕЧНОГО

Где это было, когда это было.
В детстве, а может, во сне?
Аист на крыше гнездо для будущей
Свил по весне.
Чудился мне он и в странствиях дальних
Символом верной любви.
Люди, прошу, не спугните случайно
Аиста вы.

ПРИПЕВ:

Люди, прошу вас, потише, потише,
Войны пусть сгинут во мгла!
Аист на крыше,
Аист на крыше
Мир на земле!

Аист на крыше гнездо с аистенком
Ночью и днем бережет.
Ну, а в том доме, под крышей девочки
Счастья так ждет.
Люди в Нью-Йорке, в Берлине, в Париже
Верьте друг другу и мне.
Аист на крыше — счастье под крышей
И на земле.

ПРИПЕВ:

Люди, прошу вас, потише, потише,
Войны пусть сгинут во мгла!
Аист на крыше — счастье под крышей
И на земле!

Мода: осінні струмені

Домінує стиль кашуаль, іншими словами, продумана небалість, заземленість форм; багато видів одягу нагадують спенілки: просторі куртки, стьобані пальто, що фактурою й фасоном схожі на фудайки. Наймодніші кишені — подвійні, «портфельні», часто в них поєднуються два кольори. Популярний «широкоплечий» силует. Входять у моду брюки в смужку і клітку. Модні тканини, що мають вигляд несправжніх.

Взуття шкіряне, замшеве, з тканини, бажано неясне (це стосує-

ться і кросовок), можна біле. Чобітки модні такі, щоб їхні халлявки можна було вкорочувати. На взутті доречні апплікації, вставки, складочки і навіть невеличкі китички та помпончики.

Сумки або дуже маленькі, або дуже великі: серед перших найсучасніші — з різнофактурних шматочків; серед других — із бобових та ланок.

Модні зачіски — асиметричні на косий проділ, одне вухо вільне. При короткому волоссі пасма на потилиці коротіші, ніж над вухами, при

довшому — скрізь однаково закручені на рівні ший всередину чи навзовні. Лоб може бути як відкритим, так і з чіткою, краще негустою. Пластмасові закладки зачісуються, краще, якщо їх на голові не більше однієї, ця одна може бути яскравою і химерної форми, наприклад, схожою на метелика з піднятим крильцями. Колір волосся природний; можна підфарбовуватися в золотисті, сірі, лілові відтінки, але не в червонуваті.

Косметика скупа — темні тіні (не ліній олії!) у кутках очей, фіолетові, світло-коричневі, сірі, золотисті — на повіках, легкий рум'янець, губна помада кольору, близького до природного забарвлення губ.

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

ДЕЛИКАТЕСИ НА ЗИМУ

Перець у томатному пюре (лечо). Для консервування потрібен перець товстостісних сортів зеленого, жовтого або червоного кольору, без пошкоджень. Ного помийте, очистіть від плодоножок, насіння і наріжте скибочками вздовж плодів, потім змішайте з гарячим томатом-пюре, цукром і сіллю, прокип'ятіть 10 хвилин і укладіть у чисті банки. Стерилізувати при 100°C — півлітрові банки — 30 хвилин, літрові — 40 (з моменту закипання води).

Перець у томатному пюре використовують узимку для приготування салатів, томат-пюре — для заправ перших і других страв.

Консервованний перець. Потрібні продукти: перець салатний, лавровий лист, чорний перець, оцет, мед, цукор, сіл, вода, олія соняшникова. Вимийте і почистіть перець, зробіть маринад, все змішайте, крім перцю і оцту. Коли маринад закипить, влийте оцет і вкиньте перець. Кип'ятіть 5 хвилин, потім розкладіть перець у попередньо простерилізовані банки, залейте гарячим маринадом і закатайте кришками.

Дозування продуктів: на 8 кілограмів перцю 4 літри води, 6 столових ложок солі і цукру, 1 склянка меду, 0,5 соняшникової олії, 5 лаврових листків, 15 горошин чорного перцю, 0,5 літра оцту.

Зелень, консервована сухим способом (без стерилізації). Зелень оберіть від стеблин, перець помийте і почистіть, укладіть на друшляк, дайте воді стекти. На дерев'яній кухонній дошці, попередньо опарений, зелень дрібно поріжте, невеликими кубиками і в емальованій мисці рівномірно пересипайте сіллю, перемішуючи. Сіль береться з розрахунку 250 грамів на кілограм зелені. Підготовлену зелень щільно укладіть у банки, закатайте кришками (не стерилізуйте) і зберігайте у прохолодному місці. Взімку зелень використовуйте для заправки перших страв чи салатів зі свіжої капусти. Тоді ці страви не солити.



Молодість країни.

Фото В. УГЛИКА.

УВАГА!

КОНКУРС «ЕРУДИТ»

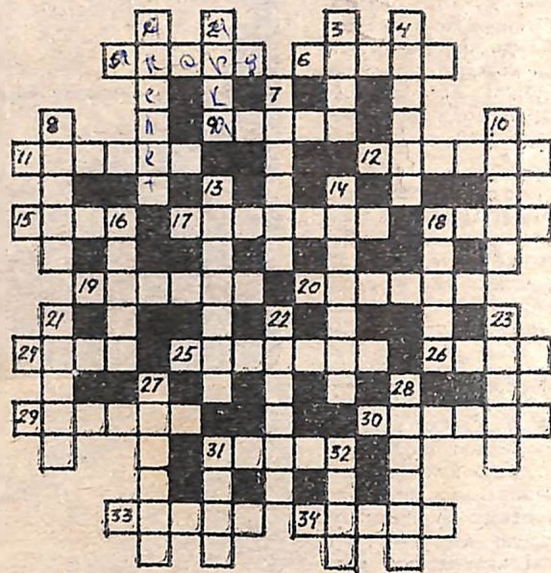
На численні прохання читачів відновлюємо турнір любителів кросвордів.

Умови конкурсу. Він проходитиме в кілька турів, підбиття підсумків — у липні 1986 року. За правильну відповідь на кожне питання нараховується очко. Строки надсилання відповідей обумовлюватимуться з публікацією кожного наступного кросворда.

Листи ерудитів, що заважаються з відповіддю, розглядатимуться у наступному турі, але очок нараховуватиметься вдвоє менше, ніж могло б бути при вчасному надходженні. Автору кросворда нараховуються очки за кількістю питань (по 2 за кожне).

Переможців чекають призи «Молодого комунаря». Пишіть нам! На конвертах робіть помітку «Конкурс «Ерудит»».

Ваші відповіді на вміщений нижче кросворд маєте одержати до 21 жовтня.



Кросворд

«Анаграма»

Для його розв'язання слід переставити літери в заданому слові або в двох словах так, щоб одержати нове слово, яке вписується в кросворд. Наприклад, дано слово «Конус», із його літер складаємо «Сукно».

По горизонталі: 5. Корда. 6. Авран. 9. Секта. 11. Вектор. 12. Сак. Мат. 15. Сорт. 17. Бейсбол. 18. Карт. 19. Кондор. 20. Кардан. 24. Жало. 25. Каретка. 26. Тара. 29. Дельта. 30. Комора. 31. Стрел. 33. Автор. 34. Варта.

По вертикалі: 1. Телекс. 2. Кара. 3. Танк. 4. Талант. 7. Рак. Оса. 8. Рондо. 10. Карта. 13. Лоша. Код.

14. Материк. 16. Масло. 18. Каста. 21. Мотел. 22. Корсет. 23. Канал. 27. Планка. 28. Волога. 31. Репс. 32. Рута.

Склад В. НЕЧИПОРЕНКО.



Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.



НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01330.

Обсяг 0,5 друку. арк.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-43-00; відпо.
відального секретаря — 2-46-87; відділів
комсомольського життя — 2-46-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 01103

Зам. № 515. Тираж 56700

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.